

Tytuł: Scenariusz apelu z okazji Święta Niepodległości - 11 listopada

Autor: Joanna Bella

Rodzaj materiału: scenariusz

Data publikacji: 2004-08-27

Scenariusz apelu z okazji Święta Niepodległości - 11 listopada (uczniowie klasy VI wraz z wychowawczynią p. Jolantą Bellą.)

"Scenariusz apelu z okazji Święta Niepodległości - 11 listopada"

Dnia 12 listopada w Publicznej Szkole Podstawowej w Żyrowej odbyła się uroczysta akademie z okazji Dnia Niepodległości, którą przygotowali uczniowie klasy VI wraz z wychowawczynią p. Jolantą Bellą.

Oto scenariusz.

Scenariusz apelu z okazji Święta Niepodległości - 11 listopada

Zanim nadszedł 11 listopada 1918 roku - upragniony dla Polaków dzień niepodległości - kraj nasz znajdował się 123 lata pod zaborami: rosyjskim, pruskim i austriackim. Przez tyle lat zaborcy próbowali narzucić Polakom swoją kulturę, język, obyczaje. Ale dzięki patriotycznym sercom naszych pradziadów najcenniejsze wartości zostały uratowane.

I. Polska - ileż w tym słowie może się zmieścić wielkiej treści, ile rozpaczy i boleści. Nikt nie wyliczy, nikt nie powie - chyba, że tylko polskie serce, co wiek przetrwało w poniewierce.

II. Kiedy 1 sierpnia 1914 roku wybuchła wojna pomiędzy Rosją a Niemcami i Austrią, w sercach Polaków zapłonęła nadzieja, że nadchodzi godzina wyzwolenia. Trzy państwa zaborcze rozpoczęły między sobą wojnę. Polacy musieli walczyć w szeregach wrogich armii. (Wojenko, wojenko, cóżeś ty za pani).

III. Podzielił nas, mój bracie zły los i trzyma straż w dwóch wrogich sobie szańcach, patrzemy śmierci w twarz.

IV. W okopach, pełnych jęku wsłuchani w armat huk stoimy na wprost siebie - ja - wróg twój, - ty mój wróg.

V. (śpiew wraz z improwizacją ruchową; chłopcy przebrani w mundury)

Nie noszą lampasów, lecz szary ich strój, nie noszą ni srebra, ni złota, lecz w pierwszym szeregu podąża na bój piechota, ta szara piechota.

Maszerują chłopcy, maszerują, karabiny błyszczą, szary strój, a przed nimi drzewa salutują,
bo za naszą Polskę idą w bój.

VI. Szli na wojnę wierząc, że spełnią się ich marzenia. Polacy chcieli mieć Ojczyznę
niepodległą, tylko nie bardzo wiedzieli, jak uzyskać tę wolność, różnili się poglądami. Dążyli
też odmiennymi drogami do niepodległości. Działo wielu patriotów.

VII. A teraz znowu nam się jęła marzyć Polska, co sobą będzie gospodarzyć. A teraz nam się
znowu śni polskie państwo, co mu za pieczęć już nie będzie trumna, lecz wielkie w świecie
słowiańskie hetmaństwo.

VIII. A potem Polska nam się marzy, wielka kapłanka słowiańskich ołtarzy. Dzielnością,
mocą i mądrością wielka - mistrzyni życia i nauczycielka.

IX. Rok 1918 to rok brzemienny w wielkie dziejowe wydarzenia. Rozpada się Cesarstwo
Austro - Węgierskie, w Niemczech wybucha rewolucja. Nie istnieje już Carska Rosja. Nowy
rząd bolszewicki anuluje traktaty rozbiorowe Polski. Kończy się I wojna światowa.

X. (pieśń)

Rozkwitały pąki białych róż, wróc Jasieńku z tej wojenki już. Wróc, ucałuj, jak za dawnych
lat, dam ci za to róży najpiękniejszy kwiat.

XI. Nastąpiła wolność, tak, tak - to prawda, powstaje polski rząd, a naczelnikiem

Państwa zostaje Józef Piłsudski.

XII. Polsko - nie jesteś ty już niewolnicą, łańcuch twych kajdan stał się tym

łańcuchem, na którym z lochu, co był twą stolicą, sto lat, swym własnym dźwignęłaś się
duchem.

XIII. (wszyscy)

Z głębi dziejów, z krain mrocznych puszczy odwiecznych, pól i stepów - nasz rodowód, nasz
początek. Hen od Piasta, Kraka, Lecha; długi łańcuch ludzkich istnień połączonych
myślą prostą - żeby Polska, żeby Polska, żeby Polska była Polską.